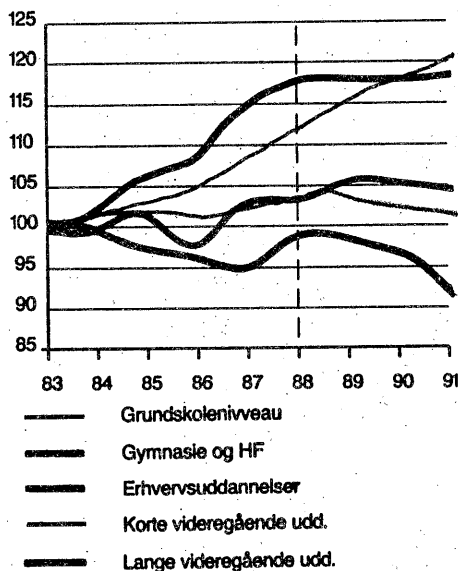

De fleste områder i staten har siden 1983 skullet gennemføre produktivetsforbedringer på godt 2 pct. om året, hvilket svarer til det, tilsvarende dele af den private sektor præsterer. Dette sparekrav gælder også i de kommende år. Undervisningsministeriets institutioner havde derfor faldende budgetter allerede inden de nye besparelser i forbindelse med finanslovsforslaget for 1989.

Udviklingen i driftsudgifter pr. elev

1983 = 100

Hertil kommer, at regeringen i juni i år besluttede at begrænse lønforbruget og dermed personaleforbruget med 2 pct. i 1988 og yderligere 1 pct. i 1989 og de følgende år.

Uddannelsesinstitutionerne må derfor gennemføre betydelige effektiviseringer, hvis antallet af uddannelsespladser skal opretholdes eller forøges.

Finanslovsforslaget afspejler faldende bevillinger pr. elev ved de statslige uddannelsesinstitutioner.

Derimod forventes udgifterne pr. elev i folkeskolen at stige i de kommende år ifølge de kommunale budgetter. Kommunerne har hidtil ikke kunnet reducere udgifterne i takt med det faldende elevtal.

Udgifterne pr. elev er generelt steget fra 1987 til 1988. Det skyldes bl.a. udgifterne ved arbejdstidsforkortelsen, som blev aftalt ved overenskomstforhandlingerne i 1987. De er slået kraftigt igennem på undervisningsområdet, især på områder hvor tjenestetidsaftaler (d.v.s. i folkeskolen, gymnasierne og erhvervsuddannelserne) begrænser mulighederne for produktivetsforbedringer.

Ministeriet må også holde for

Selv om budgettet for Undervisnings- og Forskningsministeriet er blevet større, skal ministeriet administrere det med færre penge.

Departementets og direktoraternes udgifter til administration falder i 1989 med 4 pct. til 262,5 mill. kr. I 1992 vil bevillingen være faldet med i alt 13 pct. i forhold til 1988. Derudover er EUREKA-sekretariatet nu afviklet.

Det betyder, at antallet af ansatte, der i dag er på omkring 800 (omregnet til fuldtidsstillinger), skal reduceres tilsvarende.

Denne "afbureaukratisering" kan også ses ved, at departementets og direktoraternes administrationsudgifter udgør en stadig faldende andel af ministeriets samlede budget. Mens de i 1988